

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

gaa op til 110 pCt., men jeg vil antage, at der bliver snarere flere Tilfælde, hvor det bliver nødvendigt at gaa over de 100 pCt. og i visse Tilfælde maaske ogsaa over de 110 pCt.; det er selvfølgelig, naar det drejer sig om Folk, som i Forvejen har vanskeligt ved at skaffe sig Penge. Det er dem, man tænker sig at hjælpe.

For øvrigt synes jeg, det ærede Medlem Hr. Juul gjorde sig store Anstrengelser for at gøre den Støtte, Staten her vil yde Landbruget, til at være saa ubetydelig, som det overhovedet er muligt at fremstille den. Derimod tog det ærede Medlem en anden Stilling, da han kom til § 9, der giver Arbejderne, der forsikrer sig imod deres største Vanskelighed, nemlig Arbejdsløsheden — ikke en Ret til at faa dette Arbejde, men bare en Fortrinsstilling i Henhold til Loven. Saa snart der var Tale om en saadan ringe Fortrinsstilling, her hvor Staten dog yder Støtte til Opføring af disse Ensilagebeholdere, saa var det ærede Medlem klar over, at det var et stort Hensyn, man tog til Arbejderne. Det er efter mit Skøn at se ensidigt paa Forholdene, og det beklager jeg; jeg haaber, at det ærede Medlem under Udvalgsbehandlingen i nogen Grad vil faa sit Syn revideret.

Det ærede Medlem Hr. Grønning mente, at man skulde have fulgt den konservative Raastofbetænkning i sin Tid i Stedet for at komme med dette Lovforslag nu. Jeg tror nu ikke, at der under normale Forhold vil være nogen stor Økonomi for os ved at gaa til en væsentlig Ændring af vor Produktion, hverken Planteproduktionen eller Husdyrproduktionen. Der kan være Tale om at ensilere Grøntfoder som et Slags Affaldsprodukt, f. Eks. Roetoppe, som man ikke kan faa anvendt i grøn Tilstand, men det, der kan være nødvendigt nu under Krigssituationen, med de forfærdelig vanskelige Tilførsler af Korn og Oliekager og de fantastiske høje Priser paa disse Varer, er slet ikke til Stede under normale Forhold. Jeg tror ikke paa, at man under normale Forhold kan anlægge de samme Synspunkter som i den nuværende Situation. Det er derfor, jeg mener, at Staten i Øjeblikket bør støtte de Bestræbelser, der gaar ud paa — jeg tør vel nok bruge det Udtryk: at gøre sig mere selvforsynende; det ærede Medlem Hr. Hartel mente, det var klogere at bruge et andet Udtryk: at gøre sig mere uafhængig produktionsmæssigt, men Resultatet er jo det samme.

Øg skal man gaa til en større Omlægning, avle flere Planter til Ensilering end de

Affaldsprodukter, som der under normale Forhold kan være Tale om, maa man endelig ikke bilde Befolkningen ind, at det kan ske, uden at man lader være med at dyrke andre Afgrøder, og dette vil sikkert betyde, at der bliver mindre Beskæftigelse og mindre Produktion til Eksport. Det ene afhænger af det andet. Men Situationen kan blive saadan — og jeg synes, det ser ud til, at den bliver det i den kommende Tid —, at det er en Nødvendighed at gaa til disse Foranstaltninger for at faa en nogenlunde forstandig Økonomi.

Det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen spurgte mig, om jeg vilde støtte Raastofkommissionens Forslag om en Bevilling paa 30 000 Kr. til et Oplysningsarbejde angaaende disse Forhold. Det vil jeg meget gerne, for jeg tror, at dette Arbejde er i høj Grad nødvendigt.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om der var foretaget Forsøg paa Statens Gaarde, eller om man vilde optage Forsøg. Jeg skal lade det ærede Medlems Henstilling gaa videre til Statens Planteavlsudvalg.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Juul har Ordet for en kort Bemærkning.

Juul: Jeg maa beklage, at den højt-ærede Landbrugsminister ikke kan gaa ind paa Venstres Tankegang med Hensyn til Arbejdsspørgsmaalet. Men lad mig fastholde: Vi har nu den Opfattelse inden for Venstre, og den har vi fortsat, at enhver Mand eller Kvinde, som er villig til at gøre et Arbejde og ønsker at gøre et Stykke Arbejde, er lige god, hvad enten vedkommende staar i eller uden for en Fagforening.

Det ærede Medlem Hr. Grønning talte om Landmændenes daarlige økonomiske Stilling, som ogsaa jeg gav Udtryk for. Jeg maa beklage, at de Konservative under Valutaforhandlingerne i November ikke var hjemme, da Venstres Forslag til Forbedring af Landmændenes Forhold blev fremsat. Jeg tror ikke, Landmændene skal vente sig stor Støtte fra de Konservative.

Endelig beklager jeg, at en Repræsentant, som kalder sig Repræsentant for Landmændene i Særdeleshed, det ærede Medlem Hr. Hartel, ikke er at finde paa den Linie, at enhver Arbejder er lige god, hvad enten han er i en Fagforening eller ikke.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.